

Четвърто съобщение

Възстановяването на изграждането на Божия дом чрез божественото насърчение от страна на Божиите пророци

Пасажи от Писанията: Езд. 5:1-2; Аг. 1:2-5, 7-8, 9б, 14;
2:6-7, 9а, 23; Зах. 3:9; 4:2-7, 11-14

- I. В определен момент от изграждането на възстановения храм като Божи дом Исус (представящ свещенството) и Зоровавел (представящ царстването) отслабнаха и се обезсърчиха; затова Бог използва пророците Агей и Захария, говорещи от Негово име, за да укрепи, да насърчи и да помогне на Исус и на Зоровавел—Езд. 5:1-2; вж. 1 Кор. 14:3.
- II. Централната мисъл на пророчеството на Агей е, че изграждането на Божия дом, на Божия храм, е свързано с днешното благополучие на Божиите хора и с бъдещото хилядагодишно царство с неговия Месия в епохата на възстановяването—Аг. 1:2-5, 7-8, 9б, 14; 2:6-9, 20-23; Мт. 19:28; Деян. 3:20-21:
 - A. В Стария Завет домът Господен, или храмът, беше праобраз на Христос като Божия дом в индивидуално отношение, а също и праобраз на църквата, на Тялото, на уголемения Христос, като дом на Бога в корпоративно отношение—Йн. 2:19-21; 1 Тим. 3:15.
 - B. Понеже Господният дом е праобраз на църквата, пророчеството на Агей се отнася за нас, новозаветните вярващи, понеже ние сме реалността на праобраза.
 - B. Агей говори на управителя Зоровавел и на първосвещеника Исус, за да укрепи и насърчи тях и народа за повторното изграждане на храма като дом на Бога—Езд. 5:1; Аг. 1:1.
 - Г. Завърналите се от плен израилтяни бяха користолюбиви и пренебрегваха Бога; те се грижеха за собствените си домове, но не и за Господния дом (4-ти стих); думата *тичат* в 9-ти стих показва, че хората бяха заети с грижата за собствените си домове.
 - Д. В Агей 1:6 виждаме, че ако пренебрегваме църквата, няма да имаме истинско наслаждение и задоволение; не можем да бъдем неутрални по отношение на изграждането на Божия дом; трябва да бъдем абсолютни и да се грижим първо или за собствените си домове, или за Божия дом—Мт. 6:33; Лк. 9:57-62; Фил. 2:20-21.
 - E. Божиите избрани бяха подбудени в духа си и дойдоха да работят в Господния дом за възстановяването на неговото изграждане; в откликването на Господната заръка всички ние трябва да бъдем заети с Господ Исус в работата, свързана с проповядването на благовестието, с храненето на новите вярващи и с грижата за другите с цел изграждането на Господния дом, църквата като Тялото Христово—Аг. 1:14; 2:7а; Йн. 21:15-17.
- Ж. „Ще разтърся и всички народи, и ще дойде Желанието на всички народи“—Аг. 2:7а:
 1. Това обозначава Христос, Който е желанието на всички народи; макар че народите не познават Христос, те Го желаят; това, че народите желаят неща като светлина, любов, радост и правда, чиято реалност е Христос, означава, че те несъзнателно желаят Христос—Мал. 3:1б.
 2. Идването на Христос като Желанието на всички народи зависи от завръщането на Божиите хора от плена им във Вавилон и от възстановяването на изграждането на Божия дом—1 Тим. 3:15; 1 Петр. 2:5.
- З. „Аз ще изпълня този дом със слава... Последната слава на този дом ще бъде по-голяма от предишната“—Аг. 2:7б, 9а:
 1. Божията слава, Божието изражение, се намира в Божието здание, в Господния дом—Изх. 40:34-35; 3 Царе 8:10-11; 2 Лет. 3:1; 5:1-2, 13-14; Еф. 3:21; Откр. 21:10-11.
 2. В Божие видение Езекиил видя как Господната слава се завърна в Господния дом и го изпълни (Езек. 43:1-5); Господната слава се завърна в дома, защото работата по

неговото изграждане беше завършена (стих. 2, 5); това показва, че за да може Божията слава да обитава в църквата, църквата трябва да бъде изградена и да се превърне в обиталище на Бога (Еф. 2:21-22; 3:14-21).

3. Езекиил видя реката на водата на живота, която извираше от Божия дом към изток, посоката на Божията слава (Езек. 47:1; 48:2); ако не се грижим за Божията слава, течението в нас ще бъде ограничено.
 4. Първата ни грижа в църковния живот трябва да бъде свързана с Господната слава; решенията в църковния живот трябва да се вземат най-вече съгласно Господната слава—Еф. 3:21; 4:20; 1 Петр. 4:10-11; Юда 24-25.
 5. Целта на нашето служение е Божието прославяне; най-висшата служба, която можем да отдаваме на Бога, е да Го прославяме, като живеем Богочовешки живот (Ис. 43:7; Йн. 7:16-18; 17:1-4; Римл. 9:21, 23; Фил. 1:19-21а; 1 Кор. 6:19-20; 10:31); това е за да можем да изразяваме Бога по корпоративен и изграден начин и за да навлезем в единството в божествената слава (Йн. 17:22-24).
- И. Това, че Йехова превърна Зоровавел в печат (Аг. 2:23), показва, че Йехова го смяташе за Свой представител и го обичаше и му се доверяваше; в това отношение Зоровавел е праобраз на Христос, Когото Бог обича и Коумто Той се доверява (Мт. 3:17; 17:5; Йн. 3:35; 17:2); като Такъв, Христос има правото да се грижи за изграждането на Божия дом, църквата (Мт. 16:18).

III. В книгата на пророк Захария виждаме, че седемте светила на светилника (4:2; Откр. 4:5) са седемте Божии Духове, седемкратно усиленият Дух (1:4), като седемте очи на Йехова (Зах. 4:10), седемте очи на изкупителното Агне (Откр. 5:6) и седемте очи на изграждащия камък (Зах. 3:9) за пълното изражение на Триединния Бог и за повторното изграждане на Божия дом:

- А. Камъкът, положен пред Исус в Захария 3:9, типизира Христос като камъкът за Божието здание (Пс. 118:22; Мт. 21:42); това, че Йехова ще изсече издълбаното на камъка, показва, че когато Христос умираше на кръста, Той беше издълбан, изсечен от Бога; това, че Йехова ще премахне беззаконието на земята в един ден, показва, че Христос, над Когото е работил Бог, ще премахне греха на Израилевата земя в един ден, деня на Своето разпятие; чрез смъртта Си на кръста Христос, Божият Агнец, взе греха на света (1 Петр. 2:24; Йн. 1:29):
1. Камъкът, Йехова и Агнето са едно; Христос е изкупващото Агне и изграждащият камък, а също и Самият Йехова; Христос е Агнето-камък—Агнето е за изкупление, а камъкът е за изграждането—Откр. 5:6; Зах. 3:9.
 2. В Божието здание Христос е основният камък, който държи зданието, крайъгълният камък, който съединява езическите и юдейските части на Своето Тяло, и връхният камък на благодатта, за завършване на всичко в Божието изграждане—Ис. 28:16; 1 Кор. 3:11; Еф. 2:20; 1 Петр. 2:6; Зах. 4:7.
 3. Това, че Христос, Божият Агнец, е изграждащият камък със седем очи, показва, че седемте очи на Христос са за Божието здание—Йн. 1:29; Зах. 3:9; Откр. 5:6.
 4. Христос е изграждащият камък със седемте очи, седемте Духове, Който прелива Себе Си в нас, за да ни преобрази в скъпоценни материали за Божието здание; когато Господ гледа на нас, Неговите седем очи Го преливат в нас—Зах. 3:9; 1 Кор. 3:12а; Откр. 3:1; 5:6.
- Б. За завършването на Божието здание седемкратно усиленият Дух е очите на Христос като изкупващия Агнец и като изграждащия камък, за да ни наблюдава и изследва, и за да влива и да прелива Христовата същност, богатства и бреме в нас за изграждането на Божието здание—Зах. 3:9; 4:7; Откр. 1:14; 5:6:
1. Седемте очи на Агнето вливат в нас Христос като юридическия Изкупител, а седемте очи на камъка вливат в нас Христос като органичния Спасител за Божието

- икономическо движение на земята чрез Неговото юридическо изкупление и органично спасение с цел изграждането на Негово здание—Йн. 1:29; Деян. 4:11-12; Римл. 5:10.
2. В себе си имаме две светила—седемкратно усиления Божия Дух в нашия човешки дух (Пр. 20:27; Откр. 4:5; 1 Кор. 6:17); за да се преобразяваме, трябва да сме напълно отворени за Господа в молитва, така че Господното светило със седемте огнени светила да изследва всички кътчета на нашата душа и да сияе и просветлява нашите вътрешни части за тяхното снабдяване с живот.
 3. Хората, които преживяват най-много преобразяване, са тези, които са напълно отворени за Господа; чрез действието на седемкратно усиления Дух в Христовите вярващи, те се усилват и се превръщат в победителите за изграждането на Тялото Христово, което ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим.
- В. Във възкресението Си Христос, като последният Адам, стана животворящият Дух (15:45б; Йн. 6:63а; 2 Кор. 3:6б), Който също така е седемкратно усиленият Дух; този Дух е Духът на живота (Римл. 8:2); следователно функцията на седемте Духове е да влягат божествения живот в Божиите хора за изграждането на Божието вечно жилище, Новия Ерусалим.
- Г. Седемкратно усиленият Дух е седемте огнени светила, които ни горят, просветляват, избличават, изследват, съдят, очистват и пречистват за произвеждането на златните светилници за осъществяването на Божията новозаветна икономика—Откр. 4:5; 1:2, 4, 9-12, 20.
- Д. Двете маслинови дървета от двете страни на светилника символизират първосвещеника Исус и тогавашния управител Зоровавел, които бяха двамата синове на маслото, изпълнени с Господния Дух за повторното изграждане на Божия храм—Зах. 4:1-6, 11-14:
1. Двамата синове на маслото също така типизират двамата свидетели, Мойсей и Илия, в последните три и половина години на сегашната епоха, които ще бъдат Божиите свидетели по време на голямата скръб за укрепване на Божиите хора—израилтяните и вярващите в Христос—Откр. 11:3-12; 12:17.
 2. Принципиално погледнато, всички вярващи в Христос трябва да бъдат синове на прясното масло и да са изпълнени с пресния, настоящ и завършен Дух като маслото на радост, за да вливат Духа в светилника за неговото сияещо свидетелство, свидетелството на Исус—1:12, 20; Пс. 45:7; 46:4; 92:10; Йн. 7:38:
 - а. Бидейки светилникът, църквата е солидното въплъщение на Триединния Бог със седемкратно усиления Дух като Божието масло в Божията божествена природа.
 - б. Самото масло е злато (Зах. 4:12), което означава, че златото тече като масло; когато към светилника се добавя повече масло, това означава, че към него се добавя повече злато.
 - в. Ден след ден трябва да плащаме цената за придобиване на повече злато, на повече от Бога в Неговата божествена природа, за да се превърнем в чист златен светилник за изграждането на златния Нов Ерусалим—2 Петр. 1:4; Откр. 3:18; 1:20; 21:18; Мт. 25:8-9.
 - г. Прилагайки това върху нашите преживявания днес, виждаме, че Духът, Който се излива от нас е Бог, а Бог е злато; затова, когато служим на другите с Христос и ги снабдяваме с масло, ние всъщност ги снабдяваме с Бога; Бог се излива от нас и се влива в тях—Зах. 4:12-14; Йн. 7:37-39; 2 Кор. 3:3, 6, 8.
 - д. Всички ние трябва да бъдем маслинови дървета, като изпразваме от себе си Бога и Го вливаме в другите; по този начин маслото ще се излива от онези, които са маслинови дървета, от които се излива Бог, и ще достига до нуждаещите се—Римл. 11:17; Лк. 10:34; вж. Йн. 7:37-39.